

Działanie

Wprowadzenie dla nauczycieli
Wskazówki i informacje dodatkowe

Tekst pisany kursywą pochodzi z narzędzia internetowego.

Twoje codzienne działania mogą wywierać wpływ na osoby w twoim otoczeniu, na społeczeństwo. Jak ludzie przeciwdziałają dyskryminacji? Co ty możesz zrobić?

Cele

W toku tej ścieżki edukacyjnej uczniowie:

- Zastanowią się, co oznacza podjęcie działania.
- Rozważą znaczenie praw człowieka w swoim życiu, jako uzasadnienia do działania, a także świadomości, że prawa człowieka, ich forma i trwałość są efektem podejmowania działań.
- Uświadomią sobie związek między prawami człowieka a podjęciem działania.
- Przeanalizują trzy przypadki dyskryminacji młodych ludzi, których prawa były broniące przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka i zostały ostatecznie przez niego potwierdzone.
- Zostaną zainspirowani do dyskusji nad tym, co sami mogliby zrobić na podstawie analizy przykładów rozmaitych działań młodych ludzi przeciwko dyskryminacji.
- Posiądą informacje i opracują plan, który będą mogli wykorzystać do przygotowania własnego działania.

Struktura

Ścieżka dydaktyczna „Działanie” obejmuje trzy warianty (lekcje), z których każdy składa się z kilku kroków.

Wariant 1: Uczniowie badają zaangażowanie społeczne i słuchają dwóch osób, które podjęły działania po antysemitycznym ataku na synagogę w Kopenhadze w 2015 roku. Rozważają powody za i przeciw podejmowaniu działań w sytuacjach związanych z dyskryminacją.

Track 2: Uczniowie zastanawiają się, w jaki sposób prawa człowieka wpływają na ich życie i życie innych. Analizują jedną z trzech spraw, które zostały wniesione do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Track 3: Uczniowie słuchają opowieści pięciu młodych osób, które podjęły działania. Następnie rozważają różne formy działań pracując w małych grupach z przykładami dyskryminacji i działania. Ostatni krok przygotowuje uczniów do opracowania własnego planu działania.

Przebieg pracy - Ikony

Uczniowie często pracować będą w parach, małych grupach lub też dyskutować na określone tematy na forum całej klasy. Przebieg pracy dla każdego kroku można łatwo rozpoznać za pomocą następujących ikon:

Odpowiadając na pytania indywidualnie, uczniowie mają nieco czasu na sformułowanie osobistej opinii.

Dyskusja w parach daje każdemu uczniowi możliwość wyrażenia własnej opinii i przedyskutowania zagadnienia w prostej formule z drugą osobą.

Dyskusja w małych grupach pozwala na wymianę większej ilości opinii, a także stwarza dogodną przestrzeń do dzielenia się własnymi poglądami. Nie wszyscy uczniowie równie chętnie dają im wyraz na szerszym forum.

Dyskusja na forum całej klasy jest okazją do wspólnego przeglądu wykonanej pracy, a Wam, nauczycielom, daje sposobność zebrania najważniejszych wniosków.

Uczniowie będą potrzebować ok 50 minut na realizację wariantu 1, 100 minut - na wariant 2 i 50 minut - na wariant 3. Ponadto potrzebny będzie dodatkowy czas na opracowanie własnego planu działań.

Wariant 1 – Działanie a zmiana

Czas: około 50 minut.

Jakie działania mogą owocować zmianami?

Zarys

W tym wariantcie uczniowie poznają dwa punkty widzenia na podejmowanie działań na przykładzie obchodów upamiętniających antysemitki napad na synagogę w Kopenhadze w 2015 roku. Wysłuchują Anny i Naveeda, którzy występując publicznie w swoich społecznościach, organizują je. Oboje mówią o efektach swoich działań. Omawiając przeszkody i korzyści uczniowie mogą ocenić rozmaite perspektywy i rozważyć w odniesieniu do siebie, co przemawia za i przeciw podejmowaniu działań w sytuacjach, gdy dochodzi do dyskryminacji.

Krok 1 Zbliżenie – Szerszy plan

Opisz dwie rzeczy, które widzisz.

Opisz dwie NOWE rzeczy, które widzisz.

Opisz, co twoim zdaniem ma miejsce.

Uroczystość zorganizowana obok Wielkiej Synagogi w Kopenhadze w lutym 2015 r. dla upamiętnienia ataku motywowanego antysemityzmem. Uczestnicy okazali wsparcie dla społeczności żydowskiej i wyrazili żal z powodu tego aktu przemocy.

To jest zadanie indywidualne. Spowolnijcie proces myślenia i obserwacji. Upewnijcie się, że uczniowie opisują to, co rzeczywiście widzą, a nie zgadują, co przedstawia obrazek. Zaytajcie: „Dlaczego to mówisz? Dlaczego sądzisz, że to dziewczyna lub płomień olimpijski?”

Krok 2 Czym jest działanie

Po ataku Anna wystąpiła publicznie (video)

Przejdź na następną stronę i opisz, co ci się podobało w relacji Anny, a co nie.

Użyjmy palców jako symboli.

Powiedz to za pomocą dłoni.

Zanim zaczniecie

- Dopilnujcie, aby uczniowie wiedzieli, że ich odpowiedzi będą widoczne w ramach grupy. Wymiana zdań i dyskusja stanowią centralny element procesu uczenia się.
- Gdy dyskutowane tematy mają charakter osobisty, zastanówcie się, czy panująca w klasie atmosfera daje poczucie bezpieczeństwa i czy możecie być pewni, że uczniowie będą podchodzili do siebie z szacunkiem. Jeśli uznacie to za konieczne, przedyskutujcie tę kwestię z klasą
- Często warunkiem przejścia do kolejnego kroku będzie udzielenie jednej lub więcej odpowiedzi. Poinformujcie uczniów, że podczas pracy on-line w pewnych momentach będą mogli przejść dalej dopiero po udzieleniu odpowiedzi przez resztę klasy.
- Uczniowie będą potrzebowali wskazówek dotyczących tego, ile czasu przeznaczyć na kolejne kroki. Czyniąc to należy wziąć pod uwagę zarówno poziom edukacji uczniów, jak i cały dostępny czas. Poszczególne warianty rozpoczynają krótkie pytania, które pełnią rolę „rozgrzewki”. Zadbajcie o to, aby pierwsze kroki nie zajmowały zbyt wiele czasu, tak by zostało go więcej na późniejszą dyskusję.
- Weźcie pod uwagę przekształcenie pewnych zadań w pracę domową (tam gdzie została wskazana taka możliwość). Zbieranie informacji i przygotowanie prezentacji może być pracą domową dla poszczególnych uczniów lub małych grup.

Kształcenie hybrydowe

Kształcenie hybrydowe łączy pracę on-line i off-line, pozwalając uczniom jak najefektywniej wykorzystać oba środowiska uczenia się. Proces uczenia się, który koncentruje się wokół indywidualnych zadań i intensywnych dyskusji, powinien być starannie monitorowany.

Poszczególne uczniowie nie powinni wyprzedzać grupy. Pożyteczna może być wspólna lektura niektórych tekstów, podczas której jeden z uczniów czyta go na głos, a także wspólne obejrzenie niektórych materiałów wideo. Przeznaczcie odpowiednią ilość czasu na pracę w grupach i dyskusję na forum całej klasy.

(i):

Każdy palec reprezentuje jedna myśl.

Kciuk w górę: podobało mi się

Palec wskazujący: Chciałbym zwrócić uwagę

Palec środkowy: Nie podobało mi się

Palec serdeczny: będę pamiętać

Mały palec: chciałbym dowiedzieć się więcej

W parach przedyskutujcie jedną ze swych reakcji.

Następnie podzielcie się waszymi ustaleniami z resztą klasy i porównajcie je.

Poświęćcie nieco czasu na omówienie wpływu, jaki opisywane wydarzenie i słowa Anny wywarły na uczniów. Brutalne wydarzenie może wywołać silne emocje, co należy otwarcie przyznać. Technika „Powiedz to za pomocą dłoni” pozwala każdemu uczniowi indywidualnie ustrukturalizować myśli. Początkowa dyskusja w parach pozwala dać wyraz odczuciom i przemyśleniom. Wypowiedzi na forum całej klasy powinny być dobrowolne. Nie należy pospieszać uczniów. Jeśli natomiast nie mają nic do powiedzenia na temat któregoś z palców, powinni wpisać słowo „nic”, ponieważ odpowiedzi są niezbędne, by przejść dalej.

Naveed Baig uczestniczył w żałobnym nabożeństwie w synagodze (wideo).

Dlaczego waszym zdaniem Anna wypowiedziała się publicznie na temat ataku?

Dlaczego waszym zdaniem Naveed wziął udział w nabożeństwie żałobnym?

Omawiając te dwa przykłady łącznie uczniowie mają możliwość uświadomić sobie, że ten akt dyskryminacji wywarł wpływ na te osoby, a także że przypadkowi świadkowie i przechodnie mają możliwość zareagować.

Krok 3 Działać czy nie działać?

Zawsze istnieją ważne powody przemawiające za podjęciem działania w danej sytuacji oraz te, które przemawiają przeciw temu. Kolejne dwa pytania dotyczą korzyści związanych z podjęciem działania i utrudniających je przeszkód. Sprawdźmy, co mogłoby przeważać szalę.

Rozważcie, czy bardziej odpowiednia będzie dyskusja w parach czy na forum całej klasy. W zależności od dynamiki klasy i doświadczeń uczniów chmura tagów może być większa lub zawierać bardziej zróżnicowane słownictwo. Nie będzie niczym niezwykłym, jeśli wskazane przez uczniów przeszkody będą związane z negatywnymi emocjami, takimi jak lęk, poczucie bezsilności czy zagrożenia. Należy otwarcie przyznać, że w pewnych sytuacjach powody przemawiające za niepodejmowaniem działania są uzasadnione.

Nawigowanie

Większość ścieżek edukacyjnych posiada kilka wariantów pracy. To Wy, nauczyciele, decydujecie, którymi ścieżkami i wariantami będą pracowali uczniowie. Każdy wariant składa się z kilku kroków. Większość kroków obejmuje po kilka ekranów prezentujących pytania, informacje lub zadania do wykonania w parach lub w grupach. Uczniowie mogą cofać się wyłącznie do ekranów należących do tego samego kroku, na przykład po to, żeby powtórnie spojrzeć na pytanie lub przeczytać tekst. Strzałka wstecz nie zaprowadzi uczniów do wcześniejszych kroków. Jeśli to konieczne, menu rozwijane w lewym górnym rogu pozwala nawigować po całym wariantcie.

Chmury tagów

Są dwa typy chmur tagów gromadzących indywidualne odpowiedzi uczniów. „Chmura słów” gromadzi wpisane przez uczniów słowa. Wszystkie odpowiedzi traktowane są tak samo. „Chmura” prezentuje jednak przypadkowy wybór odpowiedzi. Oznacza to, że nie wszyscy widzą te same odpowiedzi. Zwykle będzie więcej słów, niż może się zmieścić na jednym ekranie. Użytecznym sposobem na zainicjowanie omawiania chmury tagów jest pytanie, czy ktoś jest zaskoczony lub zainteresowany określonym słowem. Jako moderatorzy możecie także grupować słowa łączące się ze sobą w jakiś sposób.

Niekiedy chmura tagów porządkuje opinie uczniów statystycznie i przedstawia je w postaci wykresu lub opatrzone liczbą. To ilustruje istniejące w klasie różnice zdań. Podane są sugestie do dyskusji.

Uczniowie, którzy udzielą odpowiedzi jako pierwsi, zobaczą relatywnie pustą chmurę tagów. Niech wszyscy uczniowie odświeżą ekran po tym, jak odpowiedzi udzieli ostatni z nich.

Słowniczek

Słowa wyróżnione w tekście są objaśnione w słowniczku. To, w jakim zakresie uczniowie będą z niego korzystały, zależy od poziomu edukacji i zainteresowania uczniów, a także od dostępnego czasu. Niekiedy uczniowie otrzymają polecenie sięgnięcia do słowniczka. Zastanówcie się, które słowa chcecie omówić z całą klasą, aby mieć pewność, że są dobrze rozumiane.

Z drugiej strony korzystne dla uczniów może być rozważenie inspirującego doświadczenia podjęcia działania, poprzez przyjrzenie się płynącym stąd korzyściom zarówno w wymiarze jednostkowym jak i społecznym.

Krok 4 - Działanie a zmiana

Pomyśl o otaczającym cię świecie. Czy słyszałeś o jakimś działaniu, które coś zmieniło?

Na zakończenie wariantu uczniowie są proszeni o refleksję na temat działania i zmiany, w oparciu o przykłady z własnego otoczenia, albo przykłady z całego świata, które ich zainteresowały. Może to być także treścią zadania domowego, a wy możecie rozważyć nadanie mu formy pozwalającej na jego wyeksponowanie w klasie (zdanie zapisane na arkuszu papieru lub plakat).

Wariant 2 - Masz prawo podjąć działanie!

Czas: około 100 minut

Wiedziateś/wiedziataś, że masz prawo podjąć działanie?

Zarys

Uczniowie zgłębiają to, jak prawa człowieka wpływają na życie ich samych i innych osób. Konwencja o prawach dziecka jest punktem odniesienia dla objaśnienia legislacyjnej wagi praw człowieka. Uczniowie skupiają się na jednej z trzech spraw wniesionych przed Trybunał Praw Człowieka. Prezentują ją klasie, co daje im możliwość zrozumienia natury konkretnego naruszenia praw człowieka, podstawową wiedzę na temat prawnego zadośćuczynienia za naruszenie praw człowieka w kategoriach procesowych, a także tego, jacy aktorzy zaangażowani są w sprawę. Pod koniec tego wariantu uczniów zachęca się do stworzenia kreatywnej ściany hasztagów.

Krok 1 Być człowiekiem

Co czyni cię człowiekiem?

Jakie prawa są ważne dla ciebie jako człowieka?

Kliknij po kolei każdy numer i omówcie zawartość chmur tagów.

Podczas omawiania dwóch chmur tagów, pomóżcie uczniom powiązać te dwa pytania, aby zrozumieli, że każda istota ludzka posiada różne prawa. Prawa te stanowią podstawę dla uznania ludzkiej godności.

Informacje i instrukcje (i)

Dodatkowe informacje i instrukcje są czasem dostępne w prawym górnym rogu ekranu. Upewnijcie się, że uczniowie o tym wiedzą. Niekiedy informacje te będą im potrzebne do wykonania zadania.

Napisy

Przed rozpoczęciem prezentacji wideo upewnij się, że napisy są włączone (kliknij na ikonkę znajdującą się w prawym dolnym rogu ekranu, aby wybrać język).

Uczniowie mogą być w tej kwestii sceptyczni, ponieważ wielu ma świadomość naruszania praw człowieka. Podkreślcie tę myśl wskazując, że uczniowie powrócą jeszcze do niej pod koniec realizacji tego wariantu.

Krok 2 - Typowy dzień

Powiedzmy, że mamy środę! Zastanów się, co zwykle robisz tego dnia.

Przeciagnij i upuść te zajęcia na swój typowy dzień.

Przeciagnij i upuść te zajęcia na swój dzień.

Spanie, jedzenie (trzy razy), szkoła i czytanie.

Dodaj swoje środowe zajęcia.

Przeciagnij i upuść te zajęcia na swój dzień.

Krok 3 Dzień z prawami

Które prawa człowieka wywierają wpływ na twój dzień?

Wybierz trzy i dodaj je do swojego harmonogramu

Porównajcie swoje dni pracując w parach.

(i):

To są tylko niektóre wybrane prawa. Jest ich o wiele więcej.

O niektórych z nich można przeczytać tutaj:

<https://www.unicef.org/rightsite/files/uncrcchildfriendlylanguage.pdf>

Po indywidualnej pracy nad „typowym dniem”, i „dniem z prawami”, przeznaczcie nieco czasu na krótką wymianę zdań w parach. To ćwiczenie pozwala na osobiste zaangażowanie się w temat. Dyskusja na forum klasy powinna zostać odłożona do kolejnego kroku.

Krok 4 Skomplikowane prawa

Niekiedy uzyskanie jakiegoś prawa w pełni jest niemożliwe.

Wybierz dwa prawa, które mogą prowadzić do komplikacji w codziennym życiu.

Wybierz dwa prawa, które uważasz za skomplikowane.

Chmura tagów wskaże, które prawa uczniowie uważają za najbardziej skomplikowane. Może to mieć związek z ich życiem, z problemami szkolnymi lub społecznymi. Poświęćcie trochę czasu na omówienie kilku przykładów. Sensowne będzie przyjrzenie się tym z wysokimi wynikami, pamiętajcie jednak by podkreślić, że gdyby nie ograniczenia czasowe dyskusja na temat prawa wskazanego przez jednego lub kilku uczniów byłaby równie zasadna. Pomóżcie uczniom wyartykułować, dlaczego uważają wybrane przez siebie prawa za problematyczne lub trudne do realizacji w codziennym życiu.

Krok 5 - Konwencja o prawach dziecka

„Dzieckiem” jest każda osoba, która nie ukończyła 18 lat. „Prawa” określają to, co każde dziecko powinno mieć lub móc robić. Uznały je niemal wszystkie państwa. Prawa wymienione w konwencji są wzajemnie powiązane i wszystkie razem są równie ważne, co każde z osobna. Zostały uzgodnione i sformułowane przez ekspertów w oparciu o zasadę znaczenia dla życia i ochrony przed krzywdą. Masz prawo wiedzieć, co to za prawa. Rządy i organizacje międzynarodowe mają obowiązek czuwać, aby dzieci były przez te prawa chronione.

Przejrzyj poprzedni tekst.

Użyj pióra i papieru.

Wybierz wyrażenie, które cię zainteresowało.

Wybierz słowo, które przyciągnęło twoją uwagę.

(i):

Konwencja przyjęta przez ONZ w 1989 r. określa prawa obywatelskie, polityczne, gospodarcze, społeczne i kulturalne dzieci. Jej celem jest ochrona wszystkich dzieci na całym świecie i zagwarantowanie ich praw, np. prawo do życia, prawo do ochrony przed wykorzystywaniem, prawo do wyrażania swoich opinii itd. Obecnie 196 państw ratyfikowało Konwencję, w tym wszyscy członkowie Organizacji Narodów Zjednoczonych, z wyjątkiem Stanów Zjednoczonych.

Ten krok stanowi wprowadzenie do pracy nad konkretnymi przykładami naruszania praw człowieka. Dołączony został krótki tekst na temat Konwencji o ochronie praw dziecka, tak by uczniowie mogli rozważać je w kontekście prawa międzynarodowego. Ćwiczenie to pomaga uczniom skupić się na tym, co uważają za ważne. Uczniowie mogą przedyskutować swoje odpowiedzi w parach, jednak sugerujemy przejście do pracy w grupach.

Krok 6 Działanie a prawa

Nie każdy jest zawsze wolny i ma równe prawa. Powszechnym zjawiskiem jest dyskryminacja. Przypatrzmy się, jak broni się praw człowieka. Utwórzcie grupę i wybierzcie jedną z trzech spraw.

- Kim byli sprawcy?

- Jaka powinna być rola ludzi wykonujących ten zawód lub instytucji społecznych?

- Kto stanął w obronie praw ofiary?

Porozmawiaj na temat swoich odczuć związanych z wynikiem sprawy.

Przygotujcie się do przedstawienia w grupach swojej sprawy na forum klasy.

chcesz wiedzieć więcej zobacz: <http://echr.coe.int>

(i):

To są autentyczne przypadki, które zostały wniesione do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Oficjalne nazwy spraw to: Stoica przeciwko Rumunii (brutalność policji), D.H. i inni przeciwko Republice Czeskiej (zaprzepaszczenie możliwości edukacyjnych) i Defence for Children International (DCI) przeciwko Belgii (społeczne wykluczenie dzieci). Jeśli Trybunał przyznał Constantinowi i jego rodzinie 15 000 euro, jednak będąca następstwem napaści niepełnosprawność jest nieodwracalna.

Brutalność policji

Trzeciego kwietnia 2011 r. funkcjonariusze policji pobili grupę Romów obok baru w Gulii, w północnej Rumunii. Poważnie ranny został między innymi 14-letni Constantin. Ludzie stali obok, gdy policjanci fizycznie i słownie atakowali go za to, że jest Romem. W wyniku pobicia Constantin stał się osobą niepełnosparwną. Trybunał orzekł, że brutalne działania policji miały charakter dyskryminacyjny i rasistowski. Prawnicy podkreślali, że zadaniem policji jest zabezpieczenie porządku publicznego i ochrona społeczeństwa. Trybunał orzekł, że państwo rumuńskie musi użyć wszystkich dostępnych środków, aby przeciwdziałać rasizmowi i aktom przemocy o podłożu rasistowskim.

Zaprzepaszczenie możliwości edukacyjnych

W latach 1996-1999 18 romskich dzieci z rejonu Ostrawy w Republice Czeskiej przeniesiono do szkół dla dzieci z problemami w nauce. Taką decyzję podejmowali zwykle dyrektorzy szkół po tym, jak Ministerstwo Oświaty odebrało dzieciom romskim dostęp do edukacji na tym samym poziomie, co dzieci niebędących Romami. Romskie dzieci systematycznie wysyłano do szkół specjalnych ze względu na ich pochodzenie a nie możliwości intelektualne. Trybunał orzekł, że dzieci padły ofiarą dyskryminacji i że odmówiono im prawa do edukacji. Waga tej sprawy wynika stąd, że po raz pierwszy Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł naruszenie prawa do wolności od dyskryminacji w publicznych szkołach podstawowych. Rodziny i ich prawników wspierały rozmaite organizacje pozarządowe, takie jak Interights czy Human Rights Watch. Trybunał przyznał każdemu dziecku 4 000 euro oraz 10 000 euro łącznie wszystkim dzieciom, jednak nie mogło to zrekompensować sześciu lat zaprzepaszczonej możliwości edukacyjnych.

Społeczne wykluczenie dzieci

Dzieci będące uchodźcami uważano w Belgii za „nielegalnych rezydentów” i w konsekwencji nie miały one dostępu do pomocy socjalnej. Żyły w ubóstwie i odmawiano im prawa do opieki zdrowotnej. Urząd imigracyjny nie zapewniał setkom młodych uchodźców odpowiednich warunków mieszkaniowych. Mieszkali w przepełnionych pomieszczeniach nie zapewniających bezpieczeństwa i właściwych warunków higienicznych.

Europejski Komitet Praw Społecznych stwierdzi, że stanowi to naruszenie prawa do ochrony ekonomicznej, społecznej i prawnej ze względu na brak dostatecznej ilości miejsca w ośrodkach dla uchodźców.

Organizacja pozarządowa o nazwie Defence for Children International zwróciła się do belgijskiego rządu o stworzenie rozwiązań gwarantujących prawa dzieci bez konieczności posiadania belgijskiego obywatelstwa.

Dobierzcie grupy lub pozwólcie, by uczniowie dobrali się sami. Nakłońcie poszczególne grupy, by zajęły się różnymi sprawami, tak by nad każdą z nich pracowała co najmniej jedna grupa. W prezentacji uczniowie mają możliwość wyartykułować główne fakty, a także własne przemyślenia dotyczące tego, co szczególnie ich poruszyło. Jeśli daną sprawą zajmowało się więcej grup, porównajcie opinie na temat wyroku.

Krok 7 - #prawaczłowieka

Zróbcie hasztag z tym, czego dowiedzieliście się o prawach człowieka i działaniu!

Ten krok można zrealizować off-line. Uczniowie mogą wykonać „ścianę” hasztagów na dużym arkuszu papieru. Następnie w krótkiej dyskusji na forum klasy zadawać pytania dotyczące hasztagów, o których chcą się więcej dowiedzieć.

Wariant 3 – I... Akcja!

Czas: około 45 minut.

Zobacz, jak działają inni młodzi ludzie.
Dowiedz się, jak samemu zacząć działać!

Zarys

Uczniowie słuchają na temat pięciu przykładów działań podjętych przez ich rówieśników i wybierają jeden, z którym zapoznają się dokładniej. Pracując w grupach omawiają przykłady dyskryminacji i z listy propozycji wybierają formę działania, które należałoby podjąć w danym przypadku. Te kroki przygotowują uczniów do sformułowania własnego planu działania. Ostatni krok nie musi zostać zrealizowany w ramach tego wariantu. Wymaga intensywnej pracy, czasu i starannego nadzoru, aby był wartościowym doświadczeniem dla ucznia i jego środowiska/społeczności.

Krok 1 Zobacz klip wideo

Krok 2 Działacze

Wybierz jedną osobę i dowiedz się, jak działa.
Wybraliście tę samą osobę.
Dobierzcie się w niewielkie grupy.
Jakiej formy dyskryminacji dotyczy działalność tej osoby?
Jaka motywacja może się kryć za jego/jej działalnością?
Czy jest w to zaangażowana jakaś inna osoba lub organizacja? Jeśli tak, to kto lub która?

Działania opisane przez pięcioro młodych ludzi różnią się stopniem zaangażowania i realizacją w ich społecznościach: od działalności w organizacji pozarządowej czy pomocy ludziom w potrzebie, po prostą refleksję na temat własnych zachowań noszących cechy dyskryminacji.

Krok 3 Przygotowanie do działania

Zapoznaj się z innymi formami działania.
Flashmob, demonstracja, debata, petycja, wypowiedzianie się, upamiętnienie, plakat, piosenka, kampania w mediach społecznościowych, film.

Utwórzcie niewielką grupę
Wspólnie podejmiecie decyzję co do działania przeciw dyskryminacji.

Wybierz jeden z następujących scenariuszy.

1. Widzisz antysemickie graffiti na ścianie za boiskiem sportowym.
2. Przyjacielowi odmawia się stażu, ponieważ nosi chustkę na głowie.
3. Neo-naziści rozdają płyty CD z piosenek o tematyce antycygańskiej poza szkołą.
4. Widzisz dwie kobiety nękanie na ulicy, ponieważ trzymają się za ręce.
5. W autobusie tylko czarnoskóry pasażer jest kontrolowany przez służbę transportową.

Pracując w grupie zdecyduj, jakie działania podejmiesz, aby zająć się tą dyskryminacyjną sytuacją.

Którą formę działania wybrałeś? Wyjaśnij, dlaczego go wybrałeś.

Z jakimi prawami człowieka ona się wiąże?

Do kogo możesz zwrócić się o pomoc w podjęciu tego działania?

Zastanów się, w jaki sposób podejmiesz działania, które wybrałeś.

Przygotuj prezentację na ten temat i zaprezentuj ją innym grupom.

Jeśli uczniowie mają własne pomysły dotyczące różnych form działania, mogą je wykorzystać do przygotowania projektów zamiast podanych przykładów.

Jeśli uczniowie mają problemy z odpowiedzią na to pytanie, pomóżcie im zebrać informacje na temat innych organizacji pozarządowych aktywnych na tym polu lub przeciwdziałających dyskryminacji.

Krok 4 Plan działania

Podzielcie się na zespoły!
Zorganizujcie burzę mózgów na temat lokalnych problemów związanych z dyskryminacją.

Wybierzcie, czym chcecie się zająć.
Ściągnijcie plan działania i wypełnijcie go.

1. Jaki to rodzaj działania? Zbadajcie lokalne problemy.
2. Do kogo jest adresowane / kto weźmie w nim udział?
3. Dlaczego zdecydowaliście się na tę formę działania?
4. Jakiej formy dyskryminacji lub których praw człowieka ono dotyczy?
5. Kiedy ma mieć miejsce?
6. Gdzie ma mieć miejsce?
7. Które z posiadanych przez was umiejętności pomogą w jego realizacji?
8. Kto może was wesprzeć?
9. Jak nazwiecie Waszą akcję lub grupę?

Udostępniij swoje plany działań innym grupom. Wymieńcie się uwagami.

Jeśli klasa ma czas i motywację do pracy nad planowaniem własnych działań, zasugerujcie możliwość przeprowadzenia akcji całą klasą, co da im realistyczne doświadczenie pracy w zespole i zarządzania projektem. Powinna się odbyć starannie poprowadzona dyskusja nad wyborem tematu. Jeśli grupy pracują nad odrębnymi planami, zastanów się, kto mógłby je nadzorować i wesprzeć. Młodzi ludzie bywają często nadmiernie ambitni i nie zdają sobie sprawy z tego, ile czasu wymaga zorganizowanie pozornie prostego wydarzenia. Uczniowie uzyskają wiary we własne siły, jeśli wyznaczone cele zostaną zrealizowane. W samej szkole i poza nią mogą się znaleźć doświadczeni ludzie (rówieśnicy lub dorośli) skłonni przyjąć rolę mentora dla poszczególnych grup.